RETTENS DOM (Første Afdeling)
23. november 2005 *

I sag T-178/05,

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, først ved C. Jackson, som befuldmægtiget, og barrister M. Hoskins, derefter ved R. Caudwell, som befuldmægtiget, og M. Hoskins,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved U. Wölker og X. Lewis, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2005) 1081 endelig af 12. april 2005 om den foreslåede ændring af den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Det Forenede Kongerige har forelagt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF,

* Processprog: engelsk.

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET
I FØRSTE INSTANS (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, R. García-Valdecasas, og dommerne J.D. Cooke og I. Labucka,

justitssekretær: fuldmægtig K. Andová,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 18. oktober 2005,

afsagt følgende

Dom

Retsforskrifter

1 Artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EFT L 275, s. 32) bestemmer:

»Ved dette direktiv fastlægges en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet [...] med henblik på at fremme reduktionen af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv og økonomisk effektiv måde.«

2 Artikel 9, stk. 1, i direktiv 2003/87 fastsætter, at for hver af de i direktivets artikel 11 omhandlede perioder udarbejder hver medlemsstat en national plan med angivelse af den samlede mængde kvoter, den vil tildele for den pågældende periode, og hvordan den vil tildele dem. Planen for den treårsperiode, der begynder den 1. januar 2005, skulle offentliggøres og forelægges Kommissionen og de andre medlemsstater senest den 31. marts 2004.

3 Artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87 har følgende ordlyd:

»Kommissionen kan senest tre måneder efter en medlemsstats forelæggelse af en national tildelingsplan i henhold til stk. 1 afvise planen eller en del heraf, hvis den er uforenelig med kriterierne i bilag III eller med artikel 10. Medlemsstaten træffer kun afgørelse i henhold til artikel 11, stk. 1 eller 2, hvis foreslåede ændringer er godkendt af Kommissionen. En afgørelse om afslag truffet af Kommissionen skal begrundes.«

4 Artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87 bestemmer:

»For den treårsperiode, der begynder den 1. januar 2005, træffer hver medlemsstat afgørelse om den samlede mængde kvoter, den vil tildele for denne periode, og om tildelingen heraf til driftslederen af hvert anlæg. Afgørelsen træffes senest tre måneder inden periodens begyndelse og baseres på medlemsstatens nationale tildelingsplan, som er udarbejdet i henhold til artikel 9 og i overensstemmelse med artikel 10, under skyldig hensyntagen til offentlighedens bemærkninger.«

5 De kriterier, der er opstillet i punkt 9 og 10 i bilag III til direktiv 2003/87, lyder således:

»9. Planen skal indeholde bestemmelser om, hvordan offentligheden kan fremsætte bemærkninger, og oplysninger om, hvordan disse bemærkninger vil blive taget behørigt i betragtning, inden der træffes afgørelse om tildeling af kvoter.

10. Planen skal indeholde en liste over de anlæg, der er omfattet af dette direktiv, og over de kvotemængder, som det er hensigten at tildele hvert enkelt anlæg.«

Sagens faktiske omstændigheder

6 Efter en offentlig høring samt offentliggørelse af et forslag til en national plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter (herefter »den nationale tildelingsplan«) meddelte Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (herefter »Det Forenede Kongerige«) den 30. april 2004 Kommissionen en national tildelingsplan, men gjorde udtrykkeligt opmærksom på, at denne var foreløbig. Planens punkt 1.13 lyder således:

»Den samlede kvotemængde, der for perioden 2005 til 2007 kan tildeles de anlæg, der er omfattet af fællesskabsordningen, udgør 736 [mio. tons kuldioxid (CO_2)]. Dette tal kan ændres i lyset af det igangværende arbejde.«

7 Den 9. juni 2004 fremsendte Kommissionen en skrivelse til Det Forenede Kongerige med følgende indhold:

»[...]

Efter en indledende undersøgelse har Kommissionen kunnet konstatere, at meddelelsen er ufuldstændig, da der mangler detaljerede oplysninger i bilaget [til skrivelsen].

Disse oplysninger skal meddeles med henblik på at gøre det muligt for Kommissionen at udtale sig om den plan, der er foreslået. Kommissionen forbeholder sig ret til først at tilkendegive sin holdning, når den har modtaget de supplerende oplysninger, dog ikke senere end tre måneder efter den har modtaget disse oplysninger.

Kommissionen skal have modtaget oplysningerne inden udløbet af en frist på 10 dage fra datoen på nærværende skrivelse.«

8 I bilag I til skrivelsen af 9. juni 2004 er det nærmere anført, hvilke oplysninger der mangler. Afsnit 1 i bilaget har følgende indhold:

»Kommissionen har noteret sig, at arbejdet med fremtidsperspektiverne på energiområdet og med emissionsfremskrivninger fortsat pågår og vil kunne føre til en ændring af de samlede emissionsfremskrivninger og af bidraget fra de sektorer og anlæg, der er omfattet af fællesskabsordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner (planens punkt 1.9). Det Forenede Kongeriges myndigheder bedes meddele Kommissionen de ændrede fremskrivninger samt enhver anden

ændring af planen som følge heraf, herunder hvad angår problemerne opregnet i planens punkt 1.9, litra a)-f), i punkt 1.10 (fremskrivninger af ikke-kuldioxidholdige gasemissioner) og i punkt 1.13 (samlet kvotemængde som Det Forenede Kongerige har til hensigt at uddele).«

9 Ved skrivelse af 14. juni 2004 besvarede Det Forenede Kongerige Kommissionens skrivelse af 9. juni 2004. I besvarelsens afsnit 1 oplyste Det Forenede Kongerige følgende:

»Hvad angår fremskrivningerne af CO_2-emissioner offentliggjorde Det Forenede Kongerige i slutningen af maj måned et arbejdsdokument, hvori det redegjorde for udgangshypoteserne samt de seneste energi- og emissionsfremskrivninger (en kopi af dokumentet er vedlagt som bilag). Alle interesserede vil få mulighed for at afgive deres bemærkninger til arbejdsdokumentet frem til den 17. juni 2004. Fremskrivningerne bliver endeligt udarbejdet, når alle relevante bemærkninger er blevet taget i betragtning, og alle de udestående spørgsmål, der er nævnt i planens punkt 1.9, litra a)-f), er afklaret. Kommissionen vil snarest muligt blive underrettet om de endelige fremskrivninger og om enhver ændring af planen som følge heraf.«

10 Den 7. juli 2004 vedtog Kommissionen beslutning K(2004) 2515/4 endelig udg. om den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Det Forenede Kongerige har forelagt i overensstemmelse med direktiv 2003/87 (herefter »beslutningen af 7. juli 2004«). Beslutningen er vedtaget i henhold til artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87, og dens konklusion lyder således:

»*Artikel 1*

Følgende forhold i Det Forenede Kongeriges [nationale tildelingsplan] er uforenelige med de kriterier [som er opstillet i punkt] 6 og 10 i bilag III til direktiv 2003/87/EF:

a) oplysninger om, hvordan nytilkomne vil kunne deltage i fællesskabsordningen

b) listen over anlæg indeholder ikke de anlæg, der er beliggende i Gibraltar, eller de kvotemængder, som man ønsker at tildele disse anlæg.

Artikel 2

Der rejses ikke indvendinger mod [den nationale tildelingsplan], såfremt Kommissionen senest den 30. september bliver meddelt følgende ændringer:

a) angivelse af oplysninger om, hvordan nytilkomne vil kunne deltage i fællesskabsordningen på en måde, som er forenelig med de kriterier, der er fastsat i bilag III til direktiv 2003/87, og med direktivets artikel 10

b) ændring af listen over anlæg, således at den omfatter de anlæg, der er beliggende i Gibraltar, og angiver de kvoter, som man ønsker at tildele disse anlæg. Kvoterne skal fastsættes i overensstemmelse med den metode, der er fastlagt i den nationale tildelingsplan.

Artikel 3

1. Den samlede kvotemængde, som Det Forenede Kongerige, under iagttagelse af de i artikel 2 nævnte ændringer, ifølge sin [nationale tildelingsplan] kan tildele de heri opførte anlæg samt nytilkomne, må ikke overskrides.

2. Den [nationale tildelingsplan] kan ændres uden Kommissionens forudgående godkendelse, hvis de pågældende ændringer består i ændringer i kvoterne til individuelle anlæg inden for rammerne af den samlede mængde, som følge af forbedringer i dataenes kvalitet.

3. Enhver anden ændring af [den nationale tildelingsplan] end de i stk. 2 eller artikel 2 nævnte forelægges Kommissionen og godkendes i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, i [direktiv 2003/87].

[...]«

11 Den 30. september 2004 oplyste Det Forenede Kongerige Kommissionen, at det ikke var i stand til at overholde fristen fastsat i artikel 2 i beslutningen af 7. juli 2004, og anførte årsagen hertil.

12 Den 10. november 2004 underrettede Det Forenede Kongerige Kommissionen om, at det ønskede at ændre sin nationale tildelingsplan for at tage hensyn til resultatet af det heri nævnte arbejde. Det Forenede Kongerige foreslog bl.a., at den samlede kvotemængde skulle forhøjes til 756,1 mio. tons kuldioxid (herefter »Mt CO_2«).

13 Under et møde afholdt den 2. december 2004 oplyste Kommissionen, at den ikke kunne godkende de foreslåede ændringer.

14 Den 23. december 2004 sendte Det Forenede Kongerige de i artikel 2 i beslutningen af 7. juli 2004 nævnte oplysninger til Kommissionen samt supplerende oplysninger angående de foreslåede ændringer af den nationale tildelingsplan.

15 Ved skrivelse dateret samme dag anmodede Det Forenede Kongerige Kommissionen om at tage stilling til den nationale tildelingsplan som ændret.

16 Ved skrivelse af 1. februar 2005 oplyste Kommissionen, at den ikke kunne godkende Det Forenede Kongeriges anmodning om ændring af den nationale tildelingsplan.

17 Den 12. april 2005 vedtog Kommissionen beslutning K(2005) 1081 endelig udg. om den foreslåede ændring af den nationale tildelingsplan, som Det Forenede Kongerige har forelagt i overensstemmelse med direktiv 2003/87 (herefter »den anfægtede beslutning«). I beslutningen fandt Kommissionen bl.a., at Det Forenede Kongerige ikke kunne indgive en foreløbig plan i medfør af artikel 9, stk. 1, i direktiv 2003/87 (betragtning 3). Desuden udtalte Kommissionen, at Det Forenede Kongerige i medfør af artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87 udelukkende havde ret til at ændre sin nationale tildelingsplan for at afhjælpe de uoverensstemmelser, der blev påvist i beslutningen af 7. juli 2004, samt at beslutningens artikel 3, stk. 1, forbød enhver forøgelse af den samlede kvotemængde, der kan tildeles (betragtning 4-9). I artikel 1 i den anfægtede beslutning bestemmes det herefter:

»Den foreslåede ændring af den nationale tildelingsplan, som Det Forenede Kongerige har forelagt Kommissionen den 10. november 2004, som sidst blev opdateret den 18. februar 2005, og som indebærer en forøgelse af tildelingen af emissionskvoter på 19,8 [mio. tons kuldioxidækvivalent], kan ikke godkendes.«

Retsforhandlinger og parternes påstande

18 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 5. maj 2005 har Det Forenede Kongerige anlagt dette søgsmål. Ved særskilt processkrift indleveret samme dag indgav Det Forenede Kongerige begæring om, at der træffes afgørelse i sagen efter en hasteprocedure i overensstemmelse med artikel 76a i Rettens procesreglement. Den 27. maj 2005 fremsatte Kommissionen sine bemærkninger til denne begæring.

19 Ved afgørelse af 14. juni 2005 besluttede Retten (Første Afdeling) at efterkomme begæringen om en hasteprocedure.

20 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten besluttet at indlede den mundtlige forhandling.

21 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten under retsmødet den 18. oktober 2005.

22 Det Forenede Kongerige har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede beslutning annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

23 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

24 Det Forenede Kongerige har fremsat et enkelt anbringende, nemlig at direktiv 2003/87 og beslutningen af 7. juli 2004 er blevet tilsidesat.

Parternes argumenter

25 For det første har Det Forenede Kongerige gjort gældende, at Kommissionens opfattelse i den anfægtede beslutning, hvorefter den den 30. april 2004 indgivne nationale tildelingsplan skal anses for endelig, eftersom der ikke kan indgives foreløbige nationale tildelingsplaner, er retligt forkert.

26 Det Forenede Kongerige har anført, at den nationale tildelingsplan udtrykkeligt blev præsenteret som en foreløbig plan, og at Kommissionen har anerkendt dette i sin skrivelse af 9. juni 2004, hvori Kommissionen omtalte muligheden for at ændre den samlede kvotemængde, som Det Forenede Kongerige havde til hensigt at tildele. Da Kommissionen således har accepteret, at Det Forenede Kongerige forelagde en foreløbig plan, kunne den ikke indtage en anden holdning i den anfægtede beslutning.

27 Det Forenede Kongerige har nærmere anført, at Kommissionen ikke i medfør af artikel 9 i direktiv 2003/87 selv har beføjelse til at fastlægge den samlede kvotemængde, en medlemsstat kan tildele, og at Kommissionen ikke med rette kan hævde, at den samlede kvotemængde fastlægges på grundlag af den foreløbige mængde, som Det Forenede Kongerige havde foreslået.

28 Ifølge Det Forenede Kongerige fører Kommissionens beslutning om at behandle den foreløbige nationale tildelingsplan som en endelig plan i det foreliggende tilfælde desuden til en uoverensstemmelse mellem den samlede kvotemængde og fremgangsmåden for tildeling af kvoter, som beskrevet i den foreløbige plan, hvilke begge er væsentlige elementer i en national tildelingsplan (jf. artikel 9, stk. 1, i direktiv 2003/87). Den foreløbige nationale tildelingsplan kan ikke betragtes som endelig og kan ikke behandles som sådan.

29 For det andet er den anfægtede beslutning retligt ukorrekt, for så vidt som den lader forstå, at en medlemsstat ikke kan foretage ændringer, der ikke er blevet godkendt ved en kommissionsbeslutning truffet i medfør af artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87 (jf. betragtning 8 til den anfægtede beslutning).

30 I henhold til artikel 9, stk. 1, i direktiv 2003/87 skal den første plan, som en medlemsstat forelægger for Kommissionen, udelukkende oplyse den samlede kvotemængde, medlemsstaten »vil« tildele. Det er denne »hensigt«, som Kommissionen undersøger, når den anvender artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87. Imidlertid er det først efter Kommissionens beslutning og den offentlige høring (jf. punkt 9 i bilag III til direktiv 2003/87), at medlemsstaten skal beslutte størrelsen på den samlede kvotemængde, der »vil blive tildelt«. Det fremgår således af direktiv 2003/87, at en national tildelingsplan, og herunder dennes fastsættelse af den samlede kvotemængde, der kan tildeles, kan ændres, efter at Kommissionen har truffet beslutning i medfør af artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87.

31 Det Forenede Kongerige har endvidere anført dels, at offentligheden skal høres om den nationale tildelingsplan, der forelægges Kommissionen i henhold til artikel 9, stk. 1, i direktiv 2003/87, dels, at offentlighedens bemærkninger skal tages i betragtning før vedtagelsen af en beslutning om tildeling af kvoter i medfør af artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87 (jf. punkt 9 i bilag III til direktivet). Rækkevidden og vigtigheden af den offentlige høring bekræftes af afsnit 2.1.9 (punkt 93-96) i

Kommissionens meddelelse af 7. januar 2004 om retningslinjer for medlemsstaternes anvendelse af kriterierne i bilag III til direktiv 2003/87, samt om betingelserne for påberåbelse af force majeure (KOM(2003) 830 endelig, herefter »meddelelsen af 7. januar 2004«).

32 Ifølge Det Forenede Kongerige fremgår det af det ovenfor anførte, at en beslutning truffet af Kommissionen i medfør af artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87 ikke vil kunne opstille hindringer for eller i et vist omfang begrænse, at der efter artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87 og punkt 9 i bilag III skal tages hensyn til offentlighedens bemærkninger.

33 Desuden er betragtningen i den anfægtede beslutning, hvorefter medlemsstaterne, når der foreligger en beslutning i medfør af artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87, kun kan rette i deres nationale tildelingsplan, hvis denne er mangelfuld, uforenelig med Kommissionens praksis i andre sager (jf. beslutningerne af 7. juli 2004 vedrørende henholdsvis Kongeriget Danmark, Irland, Kongeriget Nederlandene, Republikken Slovenien og Kongeriget Sverige). Selv om Kommissionen ikke fandt mangler i de nationale tildelingsplaner, som disse medlemsstater havde forelagt, tillod Kommissionen i hver enkelt beslutning udtrykkeligt disse medlemsstater at meddele den senere ændringer. De nævnte ændringer kunne imidlertid ikke udelukkende vedrøre mangler, som Kommissionen havde påvist, eftersom der ikke forelå sådanne mangler.

34 For det tredje har Det Forenede Kongerige anført, at i modsætning til hvad der er anført i den anfægtede beslutning (betragtning 9), er det efter artikel 3, stk. 3, i beslutningen af 7. juli 2004 tilladt Det Forenede Kongerige at meddele Kommissionen enhver ændring, herunder ændringer, der måtte medføre en forøgelse af den samlede kvotemængde, der kan tildeles. Det Forenede Kongerige har præciseret, at denne fortolkning støttes af ordlyden af artikel 3 i beslutningen af 7. juli 2004.

Beslutningens artikel 3, stk. 1, indeholder således ikke noget forbud mod at meddele en ændring, der vil kunne forøge den samlede kvotemængde. Det er alene fastsat i bestemmelsen, at Det Forenede Kongerige, såfremt der ikke foretages en sådan ændring, ikke må overskride den samlede kvotemængde, der er fastsat i den nationale tildelingsplan. Ifølge artikel 3, stk. 2, i beslutningen af 7. juli 2004 kan der uden Kommissionens godkendelse foretages sådanne ændringer af den nationale tildelingsplan, der ikke forøger den samlede kvotemængde. Endelig bestemmer beslutningens artikel 3, stk. 3, der er generelt formuleret, at enhver anden ændring end de i beslutningens artikel 2 eller artikel 3, stk. 2, nævnte forelægges Kommissionen og godkendes i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87. Ordlyden er så bredt formuleret, at den også omfatter ændringer, som vil kunne føre til en forøgelse af den samlede kvotemængde, der kan tildeles.

35 For det første har Kommissionen anerkendt, at Det Forenede Kongerige havde oplyst, at den nationale tildelingsplan, som det oprindeligt havde forelagt, var foreløbig. Kommissionen har anført, at Det Forenede Kongerige, på Kommissionens opfordring den 9. juni 2004, i en skrivelse af 14. juni 2004 indgav de ønskede supplerende oplysninger. Herefter konkluderede Kommissionen, at den nationale tildelingsplan, herunder tallene for den samlede kvotemængde, var fuldstændig (jf. betragtning 1 til beslutningen af 7. juli 2004).

36 Kommissionen har anført, at i modsætning til hvad Det Forenede Kongerige har gjort gældende (jf. præmis 25 ovenfor), forholder det sig således, at når en medlemsstat forelægger en national tildelingsplan, som Kommissionen udbeder sig supplerende oplysninger om, anses denne plan for ufuldstændig, så længe Kommissionen ikke har modtaget disse oplysninger. Det er først, når medlemsstaten har tilvejebragt alle de oplysninger, som ifølge Kommissionen er påkrævede for at kunne anse planen for fuldstændig, at fristen på tre måneder begynder at løbe.

37 Ifølge Kommissionen vidste Det Forenede Kongerige, at Kommissionen som følge af skrivelsen af 14. juni 2004 anså den nationale tildelingsplan for fuldstændig, og at den ville træffe en endelig afgørelse den 7. juli 2004. Faktisk havde Det Forenede Kongerige udtrykt ønske om at være blandt dem, der først fik tilstillet en beslutning vedrørende en national tildelingsplan, for at markere sit engagement til fordel for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og bekæmpelse af drivhuseffekten

generelt og for at tjene som eksempel for de øvrige medlemsstater (jf. skrivelse af 14.6.2004 og visse uddrag fra hjemmesiden på internettet for »Department for Environment, Food and Rural Affairs«, herefter »DEFRA«). Henset til dette ønske kunne Det Forenede Kongerige ikke med rette forvente, at Kommissionen skulle træffe en ny, og denne gang endelig beslutning om dets plan, for at tage hensyn til eventuelle senere fremlagte nye oplysninger.

38 Kommissionen har tilføjet, at efter vedtagelsen af beslutningen af 7. juli 2004 var de i beslutningens artikel 3 anførte ændringer de eneste, der kunne godkendes. Enhver ændring, der fører til overskridelse af den samlede kvotemængde, er udtrykkeligt udelukket, idet Kommissionens beslutninger vedrørende nationale tildelingsplaner skal sikre en vis forudsigelighed både med hensyn til sammenhængen i ordningen for handel med emissionskvoter generelt og hvad angår kvotemarkedets funktion, for så vidt som prisdannelsen på dette marked i høj grad afhænger af, om den samlede kvotemængde er stabil. Kommissionen har påpeget, at det på baggrund af størrelsen af den mængde, der tildeles Det Forenede Kongerige i forhold til de andre medlemsstater, kan udledes, at det er vigtigt for hele ordningens funktion, at den samlede kvotemængde, som Det Forenede Kongerige får, er stabil.

39 For det andet har Kommissionen anført, at formålet med direktiv 2003/87 er at etablere en ordning for handel med emissionskvoter, der kan anvendes fra den 1. januar 2005 (jf. direktivets artikel 4, artikel 9, stk. 1, og artikel 11, stk. 1). Kommissionen finder, at udtrykket »ændringer« i direktivets artikel 9, stk. 3, og i artikel 2 og artikel 3, stk. 3, i beslutningen af 7. juli 2004 skal fortolkes i lyset af dette formål. Ifølge Kommissionen kan medlemsstaterne ikke kort tid før den 1. januar 2005 forelægge »ændringer«, som falder uden for anvendelsesområdet for en beslutning i medfør af artikel 9, stk. 3, der retter sig til dem. Denne bestemmelse omfatter kun »ændringer« bestemt til at rette uoverensstemmelser, som Kommissionen har påvist i sin beslutning truffet i henhold til samme bestemmelse, dvs. i det foreliggende tilfælde beslutningen af 7. juli 2004.

40 Endvidere har Kommissionen anført, at de oplysninger, der fremkommer under den offentlige høring før forelæggelsen af den nationale tildelingsplan, er afgørende ved fastlæggelsen af den samlede kvotemængde samt de øvrige elementer i den plan, som skal indgives til Kommissionen. Når Kommissionen derimod har truffet en beslutning, kan den anden offentlige høring kun anvendes til at ændre data og i givet fald til at omfordele kvoter inden for rammerne af den samlede mængde, og ikke til at forøge den samlede mængde (jf. punkt 9 i bilag III til direktiv 2003/87 og meddelelsen af 7. januar 2004, punkt 94-96). Den anden offentlige høring vedrører således udelukkende den måde, Kommissionens beslutning om den nationale tildelingsplan skal gennemføres på inden for rammerne af planens anvendelsesområde, samt de områder, hvor medlemsstaterne kan udøve deres skønsmæssige beføjelse.

41 Såfremt det ikke forholdt sig således, ville der være risiko for at udløse en række høringer og nye kommissionsbeslutninger. Markedet for kvoter, der kræver, at den samlede mængde kvoter er stabil, ville blive svækket og ville ikke kunne fungere korrekt med en sådan grad af usikkerhed.

42 Kommissionen har anført, at Det Forenede Kongerige er den eneste medlemsstat, som efter den anden høring har anmodet om, at den samlede kvotemængde forøges. Endvidere hænger Det Forenede Kongeriges argumentation i det foreliggende tilfælde ikke sammen med oplysningerne på DEFRA's hjemmeside på internettet, hvor det vedrørende forelæggelsen af listen over anlæg for Kommissionen den 14. juni 2004 oplyses, at man efter den endelige høring vil kunne foretage en teknisk revision af de pågældende tal, dvs. en revision af meget begrænset omfang.

43 Desuden har Kommissionen anført, at medlemsstaten, heller ikke efter at Kommissionen har truffet beslutning, kan fravige sin erklærede hensigt alene med den begrundelse, at der blot er tale om en »hensigt«. Ifølge Kommissionen anvendes i direktiv 2003/87 udtrykket »vil tildele«, fordi det først er, når medlemsstaten har truffet sin beslutning, at den er i stand til at omsætte sin hensigt til en endelig beslutning.

44 For det tredje har Kommissionen anført, at det er nødvendigt at fortolke artikel 3 i beslutningen af 7. juli 2004 indskrænkende, for at fællesskabsordningen for handel med emissionskvoter kan bidrage til bekæmpelse af klimaændringer.

45 Artikel 3, stk. 1, i beslutningen af 7. juli 2004 bestemmer udtrykkeligt, at den samlede kvotemængde, der kan tildeles, ikke må overskrides, og beslutningens artikel 3, stk. 3, kan ikke påberåbes til støtte for at ændre denne samlede mængde. Økonomisk kan dette begrundes med, at en stabil samlet kvotemængde er af afgørende betydning for, at ordningen for handel med emissionskvoter kan fungere. Artikel 3, stk. 3, giver nemlig Det Forenede Kongerige en vis skønsmæssig beføjelse til at afhjælpe konstaterede uoverensstemmelser med andre midler end dem, som Kommissionen i medfør af artikel 2 allerede har godkendt på visse betingelser, men udelukkende ved at foretage eventuelle nødvendige omfordelinger af kvoter.

46 Kommissionen har præciseret, at artikel 3, stk. 3, i beslutningen af 7. juli 2004 skal ses i sammenhæng med de overordnede tal, der er fastsat i henhold til artikel 3, stk. 1, i samme beslutning. Det fremgår af beslutningens artikel 3, at Det Forenede Kongerige havde en klart defineret skønsmæssig beføjelse til at omfordele sine kvoter til de i den nationale tildelingsplan nævnte anlæg og til nytilkomne. Ifølge Kommissionen var Det Forenede Kongerige således ikke forpligtet til at anmode om en forøgelse af den samlede kvotemængde. Blandt de medlemsstater, som modtog en beslutning indeholdende samme artikel 3, stk. 3, var Det Forenede Kongerige den eneste, der konkluderede, at denne bestemmelse kunne bruges til at forøge den samlede kvotemængde.

47 Kommissionen har tilføjet, at i forhold til de nationale tildelingsplaner, hvor den ikke har konstateret nogle uoverensstemmelser i sin endelige beslutning, må artikel 3, stk. 3 (eller den tilsvarende bestemmelse), faktisk anses for overflødig. Kommissionen har anført, at årsagen til, at denne bestemmelse ikke er blevet slettet, er, at man først på et meget sent tidspunkt i beslutningsprocessen nåede frem til en

løsning, hvorved alle uoverensstemmelser kunne fjernes. Kommissionen har tilføjet, at denne bestemmelse, så snart man opdagede, at den var overflødig, systematisk blev udeladt i de beslutninger, som blev vedtaget fra og med december måned 2004.

48 Desuden har Kommissionen hævdet, at den ikke har rejst indsigelser mod, at der i den nationale tildelingsplan, som Det Forenede Kongerige har indgivet, er anlagt en betydelig større reserve til nytilkomne, end det er tilfældet i andre medlemsstater. Den samlede godkendte kvotemængde, der både bestod af tildelinger, der var bestemt til eksisterende anlæg og til nytilkomne, gav Det Forenede Kongerige en betydelig fleksibilitet til at tildele eksisterende anlæg kvoter, som kunne være blevet taget fra reserven bestemt for nytilkomne, hvis dette skulle have vist sig nødvendigt som følge af forbedringer i dataenes kvalitet inden for rammerne af artikel 3, stk. 2, i beslutningen af 7. juli 2004.

49 Endelig har Kommissionen anført, at skrivelsen af 9. juni 2004 ikke kan begrunde en forøgelse af den samlede kvotemængde. Denne skrivelse er ældre end beslutningen af 7. juli 2004 og kan således ikke påberåbes som begrundelse for ændringer, der er foretaget efter datoen for denne sidstnævnte beslutning. Det Forenede Kongerige kan derfor ikke gøre gældende, at den havde nogen form for berettiget forventning om en anden fortolkning end den i beslutningen af 7. juli 2004 anvendte.

Rettens bemærkninger

50 Det fremgår af den anfægtede beslutning, at Kommissionen har afvist de ændringer af den nationale tildelingsplan, som Det Forenede Kongerige foreslog den 10. november 2004, med den begrundelse, at de førte til en overskridelse af den samlede kvotemængde, som Kommissionen godkendte i beslutningen af 7. juli 2004. Som Kommissionen har bekræftet under retsmødet, fandt den sig herefter ikke forpligtet til at undersøge, om de af Det Forenede Kongerige forslåede ændringer var materielt berettigede og, navnlig, om de var forenelige med kriterierne i bilag III eller med bestemmelserne i artikel 10 i direktiv 2003/87.

51 Med henblik på at efterprøve, om Kommissionen var berettiget til at afvise ændringerne, må det for det første undersøges, hvilke roller og beføjelser Kommissionen henholdsvis medlemsstaterne har under den i direktiv 2003/87 etablerede ordning, og navnlig i henhold til direktivets artikel 9-11.

52 Direktiv 2003/87 har i det væsentlige til formål med virkning fra den 1. januar 2005 at indføre en fællesskabsordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner. Ordningen er baseret på nationale tildelingsplaner, som udarbejdes af medlemsstaterne under anvendelse af de i nævnte direktiv fastsatte kriterier. Således skulle medlemsstaterne udarbejde en første national tildelingsplan for den treårsperiode, der begyndte den 1. januar 2005. Denne nationale tildelingsplan skulle i henhold til artikel 9, stk. 1, i direktiv 2003/87 offentliggøres og forelægges Kommissionen og de andre medlemsstater senest den 31. marts 2004. Den nationale tildelingsplan skulle oplyse den samlede mængde kvoter, som medlemsstaten »vil[le] tildele for den pågældende periode, og hvordan den vil[le] tildele dem« (jf. præmis 2 ovenfor).

53 Den endelige beslutning om den samlede mængde kvoter, der kan tildeles, og om fordelingen af disse kvoter til de omhandlede anlæg skulle træffes i medfør af artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87 af hver medlemsstat tre måneder før periodens begyndelse, dvs. før den 1. oktober 2004. Ifølge samme bestemmelse skulle medlemsstaterne i denne forbindelse træffe endelig afgørelse på grundlag af nationale tildelingsplaner, udarbejdet i henhold til artikel 9 i direktiv 2003/87 (jf. præmis 4 ovenfor).

54 Det fremgår af artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87, at Kommissionen er bemyndiget til inden for tre måneder efter forelæggelsen af en national tildelingsplan at afvise denne nationale tildelingsplan eller ethvert aspekt heraf (jf. præmis 3 ovenfor). Denne bestemmelse præciserer, at enhver afvisning skal være begrundet i, at den nationale tildelingsplan er uforenelig med kriterierne i bilag III eller med artikel 10 i direktiv 2003/87. Det bemærkes, at nævnte direktiv ikke anfører andre grunde til at afvise en national tildelingsplan.

55 Som Kommissionen har anerkendt under retsmødet forpligter artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87 ikke udtrykkeligt Kommissionen til at træffe en endelig beslutning om godkendelse af den nationale tildelingsplan, såfremt der ikke er en begrundelse for at afvise den nationale tildelingsplan eller en del af planen. Hvis Kommissionen ikke reagerer over for en national tildelingsplan inden tre måneder efter, at den er forelagt, skal den anses for godkendt af Kommissionen og kan ikke ændres uden dennes forudgående godkendelse i medfør af artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87.

56 Tilsvarende er medlemsstatens vedtagelse af dens endelige beslutning om den samlede mængde kvoter, der kan tildeles, og om, hvorledes disse kvoter skal fordeles til de omhandlede anlæg, i medfør af artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87 undergivet den i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87 fastsatte betingelse, hvorefter enhver ændring af den foreslåede nationale tildelingsplan skal være godkendt af Kommissionen. Imidlertid bemærkes, at artikel 9, stk. 3, andet punktum, i direktiv 2003/87 ikke opstiller begrænsninger for, hvilke ændringer der kan foretages (jf. præmis 3 ovenfor). I modsætning til det af Kommissionen anførte skal enhver ændring — uanset om medlemsstaten stiller forslag herom på eget initiativ, eller den er nødvendig for at rette uoverensstemmelser i den nationale tildelingsplan, som Kommissionen har påvist — følgelig forelægges for og godkendes af Kommissionen, før den nationale tildelingsplan, som ændret, kan anvendes som grundlag for en beslutning truffet af medlemsstaten i henhold til artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87.

57 Den omstændighed, at ændringerne af den nationale tildelingsplan ikke er begrænset til de ændringer, der har til formål at imødegå de af Kommissionen påviste uoverensstemmelser, følger af det forhold, at medlemsstaten i henhold til artikel 11, stk. 1, og punkt 9 i bilag III til direktiv 2003/87 skal tage hensyn til offentlighedens bemærkninger efter den første forelæggelse af den nationale tildelingsplan og inden den endelige afgørelse træffes i henhold til samme direktivs artikel 11, stk. 1. Denne offentlige høring ville være formålsløs og offentlighedens bemærkninger kun af teoretisk betydning, hvis de ændringer af den nationale tildelingsplan der kan foreslås efter udløbet af den frist på tre måneder, som er

fastsat i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87, eller efter en afgørelse truffet af Kommissionen i medfør af samme bestemmelse, var begrænset til de af Kommissionen nævnte ændringer.

58 Kommissionen har fastholdt, at sådanne bemærkninger, som er indhentet efter en supplerende høring af offentligheden, kun skal tjene til at ændre oplysningerne og eventuelt til at omfordele kvoter inden for rammerne af den samlede mængde, men ikke må bruges til at øge den samlede mængde (jf. præmis 40 ovenfor). Dette argument finder hverken støtte i ordlyden af artikel 11, stk. 1, eller i punkt 9 i bilag III til direktiv 2003/87. I Kommissionens meddelelse af 7. januar 2004 fastsætter den i øvrigt ingen begrænsninger med hensyn til genstanden for den anden høring af offentligheden. Det følger nemlig af denne meddelelses punkt 95, samt af punkt 96, at »[en] medlemsstat skal underrette Kommissionen om alle ændringer, som den påtænker efter offentliggørelse af og underretning om [den nationale tildelingsplan] og den følgende høring af offentligheden, og inden endelig afgørelse træffes i henhold til artikel 11«. Det er således muligt, at den offentlige høring kan blotlægge forekomsten af regnefejl eller gøre det muligt at frembringe nye oplysninger, og at den samlede mængde, der kan tildeles på den baggrund, skal øges. Det følger på ingen måde hverken af direktiv 2003/87's ordlyd eller af beskaffenheden af og formålene med den ordning, direktivet opretter, at muligheden for en sådan forøgelse er udelukket.

59 Selv om det måtte antages, at den anden høring af offentligheden kun kunne vedrøre spørgsmålet om de individuelle tildelinger, sådan som Kommissionen har gjort gældende, har Kommissionen ikke godtgjort, hvorfor de ændringer af de individuelle tildelinger, som måtte blive en følge af denne høring, ikke i sig selv kan give anledning til ændringer i tildelingernes samlede mængde. Hvis eksempelvis kvoter tildelt et enkelt anlæg er blevet fastsat for lavt, mens et tilsvarende konkurrerende anlæg har modtaget den rigtige kvotemængde, kan det ikke udelukkes, at kvoterne, der kan tildeles det første anlæg, og dermed også den samlede kvotemængde, skal ændres.

60 Det skal tilføjes, at direktiv 2003/87 tilsigter at oprette et effektivt europæisk marked med kvoter for drivhusgasemissioner og med den mindst mulige negative indvirkning på den økonomiske udvikling og beskæftigelsessituationen (artikel 1 i og femte betragtning til direktiv 2003/87). Uanset at direktiv 2003/87 har til formål at reducere drivhusgasemissioner i overensstemmelse med Fællesskabets og dets medlemsstaters forpligtelser i henhold til Kyoto-protokollen, skal dette mål i videst muligt omfang nås under hensyntagen til behovene i den europæiske økonomi. Det følger heraf, at de nationale tildelingsplaner, der udarbejdes inden for rammerne af direktiv 2003/87, skal tage hensyn til de præcise data og oplysninger vedrørende emissioner, som i direktiv 2003/87 er fastsat for anlæggene og de pågældende sektorer. Hvis en national tildelingsplan delvis tager udgangspunkt i urigtige oplysninger eller vurderinger vedrørende emissionsniveauet for visse sektorer eller visse anlæg, skal det være muligt for den pågældende medlemsstat at foreslå ændringer af denne nationale tildelingsplan, herunder en forøgelse af den samlede kvotemængde, der kan tildeles, for at løse problemerne, inden de får indvirkninger på markedet. Det står dog fast, at Kommissionen, for at sikre opfyldelsen af de i direktiv 2003/87 for miljøet fastsatte mål, skal fastslå, hvorvidt de af medlemsstaten foreslåede ændringer er forenelige med de kriterier, der er fastsat i bilag III til direktivet, eller med bestemmelserne i samme direktivs artikel 10.

61 Det fastslås derfor, at det af ordlyden af direktiv 2003/87 samt af den generelle opbygning af og formålet med den ordning, som direktivet opretter, følger, at Kommissionen ikke kan begrænse en medlemsstats ret til at foreslå ændringer eller blot visse kategorier af ændringer. Dette spørgsmål er ikke det samme som spørgsmålet om, hvorvidt de omhandlede ændringer var forenelige med de kriterier, der er fastsat i bilag III til og artikel 10 i direktiv 2003/87.

62 Kommissionen har påberåbt sig sin beslutning af 7. juli 2004 til støtte for, at de tilladte ændringers omfang var begrænset, og navnlig for at begrunde, at ændringen af den samlede kvotemængde, som medlemsstaten ville tildele, er ulovlig. Kommissionen har præciseret, at artikel 3, stk. 1, i beslutningen af 7. juli 2004 klart anfører, at den samlede mængde, der kan tildeles, ikke må overskrides.

63 Dette argument kan ikke tiltrædes. Det følger udtrykkeligt af ordlyden af direktiv 2003/87 samt af den generelle opbygning af og formålet med den ordning, som direktivet opretter, at Det Forenede Kongerige havde ret til at foreslå ændringer af sin nationale tildelingsplan efter at have forelagt denne for Kommissionen, og indtil der var truffet afgørelse i medfør af artikel 11, stk. 1, samt at Kommissionen ikke, når den med hjemmel i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87 træffer afgørelse om afvisning, kan hindre medlemsstaten i at udøve denne ret (jf. præmis 54-61 ovenfor).

64 Endvidere er dette af Kommissionen fremsatte argument uforeneligt med ordlyden af dennes beslutning af 7. juli 2004. Som Kommissionen har medgivet under retsmødet, følger det for det første af denne beslutnings artikel 2, litra b), at ændringer af den nationale tildelingsplan, der var nødvendige for at tage højde for de anlæg, der er beliggende i Gibraltar, kan indebære en forøgelse af den samlede kvotemængde, som kan tildeles. Den nævnte beslutnings artikel 3, stk. 1, har nemlig specifikt taget den mulighed i betragtning, at denne samlede mængde forøges som følge af de i artikel 2 nævnte ændringer uden forudgående godkendelse fra Kommissionen (jf. præmis 10 ovenfor). Kommissionen har dermed anerkendt, i hvert fald indirekte, at en sådan ændring var mulig uden at tilsidesætte de kriterier, der er fastsat i bilag III til direktiv 2003/87. Det følger heraf, at Kommissionen er inkonsekvent, idet den på den ene side tillader en forøgelse af den samlede kvotemængde, der kan tildeles, for at afhjælpe de mangler, den har påpeget i den nationale tildelingsplan, mens den på den anden side afviser at tage sådanne ændringer i betragtning, når de foreslås af den berørte medlemsstat.

65 For det andet begrænser artikel 3, stk. 3, i beslutningen af 7. juli 2004 — som er en direkte anvendelse af artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87 — ikke omfanget af de ændringer, der er tilladt, inden den endelige afgørelse træffes i henhold til artikel 11,

stk. 1, i direktiv 2003/87. De ændringer, der er tilladt uden forudgående godkendelse fra Kommissionen, er nemlig fastsat i artikel 2 og artikel 3, stk. 2, i beslutningen af 7. juli 2004, idet denne beslutnings artikel 3, stk. 3, omhandler »enhver« anden ændring, herunder eventuelle ændringer af den samlede kvotemængde, der kan tildeles. I modsætning til det, Kommissionen har gjort gældende, fremgår det desuden alene af artikel 3, stk. 1, i beslutningen af 7. juli 2004, at Det Forenede Kongerige ikke uden en sådan ændring må overskride den samlede kvotemængde i sin nationale tildelingsplan.

66 Ifølge Kommissionen giver artikel 3, stk. 3, i beslutningen af 7. juli 2004 Det Forenede Kongerige mulighed for at fjerne de i dettes nationale tildelingsplan indeholdte uoverensstemmelser på anden måde end den i artikel 2 omhandlede. Som Det Forenede Kongerige har bemærket, har Kommissionen imidlertid godkendt nationale tildelingsplaner, som andre medlemsstater har forelagt, uden at have påpeget mangler i disse, ved beslutninger, der indeholdt bestemmelser, som svarede til artikel 3, stk. 3. I modsætning til det Kommissionen har gjort gældende, følger det heraf, at det i medfør af denne bestemmelse var muligt at foreslå andre ændringer end dem, der vedrørte mangler påpeget af Kommissionen.

67 I øvrigt har Kommissionen gjort gældende, at enhver ændring, der indebærer en overskridelse af den samlede kvotemængde, skal udelukkes, eftersom ændringer kunne have en ugunstig virkning på stabiliteten på markedet (jf. præmis 38 og 45 ovenfor). Det skal fastslås, at Kommissionen ikke har underbygget dette argument tilstrækkeligt.

68 Kommissionens påstand, hvorefter de foreslåede ændringer ville have alvorlige konsekvenser for manglen på kvoter og en væsentlig indflydelse på markedsprisen, er under alle omstændigheder overdrevet. Det er ubestridt, at Det Forenede

Kongerige forelagde sin nationale tildelingsplan den 30. april 2004, idet det udtrykkeligt anførte, at det foreløbigt havde til hensigt at tildele en samlet kvotemængde på 736 Mt CO_2 for perioden 2005 til 2007 (jf. præmis 6 ovenfor). Herefter forelagde Det Forenede Kongerige den 10. november 2004 Kommissionen sit forslag om at forøge den samlede kvotemængde fra 736 til 756,1 Mt CO_2 (jf. præmis 12 ovenfor), hvilket er en stigning på 2,7%. Da denne ændring samtidig blev offentliggjort af Det Forenede Kongerige med henblik på at indhente offentlighedens bemærkninger, skal det fastslås, at de berørte erhvervsdrivende var underrettet om denne forøgelse syv uger før åbningen af markedet.

69 Endvidere har Kommissionen i sin beslutning af 7. juli 2004 anerkendt, at ændringer af den samlede kvotemængde, der kan tildeles, kan vise sig at være nødvendige, selv efter åbning af markedet, uafhængigt af den i artikel 29 i direktiv 2003/87 fastsatte mulighed for at ændre den nationale tildelingsplan i tilfælde af force majeure. Navnlig i denne beslutnings ottende betragtning har Kommissionen forestillet sig den mulighed at ændre den samlede kvotemængde, der kan tildeles, hvad angår anlæg, som i medfør af artikel 27 i direktiv 2003/87 indtil den 31. december 2006 undtages fra fællesskabsordningen. Kommissionens argument, som udspringer af den tanke, at stabiliteten på markedet er en ufravigelig regel, går for vidt, navnlig med hensyn til de foreslåede ændringer inden åbningen af markedet, og det kan derfor ikke tiltrædes.

70 I forhold til et marked, hvor medlemsstaterne ifølge Kommissionens pressemeddelelse af 20. juni 2005 tildeler en samlet kvotemængde på 6 572 Mt CO_2, har Kommissionen i hvert fald ikke forklaret, hvordan en forøgelse på 20,1 Mt CO_2, som er meddelt syv uger inden åbningen af markedet, har kunnet destabilisere dette. I øvrigt bemærkes det, at Kommissionen den 10. november 2004, som er den dato, hvor Det Forenede Kongerige foreslog de omhandlede ændringer, endnu ikke havde truffet afgørelse i medfør af artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87 hvad angår ni medlemsstaters nationale tildelingsplaner.

71 Kommissionen har indirekte påberåbt sig den omstændighed, at Det Forenede Kongerige skulle have truffet afgørelse i medfør af artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87 inden den 30. september 2004, og at det ikke havde ret til at foreslå ændringer af den nationale tildelingsplan efter denne dato. Det skal i denne forbindelse fastslås, at uanset at denne overvejelse er nævnt i sjette betragtning til den anfægtede beslutning, udgør den ikke begrundelsen for afvisningen. Ændringerne blev afvist med den begrundelse, at de overskred de samlede mængder, som var fastsat ved beslutning af 7. juli 2004.

72 Endvidere er det ikke bestridt, at Det Forenede Kongerige har handlet i god tro, da det fortsatte med at arbejde på sin nationale tildelingsplan efter forelæggelsen af denne, og idet det forsøgte at indhente mere præcise oplysninger om de af direktiv 2003/87 berørte sektorers emissionsfremskrivninger. I skrivelsen af 11. oktober 2004 til Det Forenede Kongeriges faste repræsentant konstaterede Kommissionen, efter at have henvist til, at Det Forenede Kongerige ikke havde overholdt den til 30. september 2004 fastsatte frist, at »[dettes] myndigheder var i færd med at gøre fremskridt i opfyldelsen af beslutningens krav«, og opfordrede det til hurtigst muligt at meddele Kommissionen de nødvendige oplysninger. Henset til Kommissionens således indtagne standpunkt kan denne ikke hævde, at datoen den 30. september 2004 var den absolut sidste frist i forhold til medlemsstaternes mulighed for i medfør af artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87 at foreslå ændringer til de nationale tildelingsplaner.

73 Hvad angår Det Forenede Kongeriges argument om, at den nationale tildelingsplan, som oprindeligt blev forelagt Kommissionen, var foreløbig, er det tilstrækkeligt at fastslå, at eftersom det er godtgjort, at den pågældende medlemsstat havde ret til at fremlægge forslag om ændringer for Kommissionen efter udløbet af den frist på tre måneder, som er fastsat i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87, eller efter en afgørelse truffet i medfør af samme bestemmelse, har det ingen relevans, at den nationale

tildelingsplan er blevet betegnet som »foreløbig«, da den oprindeligt blev forelagt. Som Kommissionen har bemærket, kan en medlemsstat ikke ved forelæggelsen af en ufuldstændig national tildelingsplan i det uendelige udsætte, at Kommissionen i medfør af artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87 træffer afgørelse. Hvis den nationale tildelingsplan imidlertid er ufuldstændig eller »foreløbig«, har Kommissionen ret til at afvise den enten med henvisning til, at den ikke opfylder de i direktiv 2003/87 fastsatte kriterier, eller at Kommissionen ikke er i stand til at tage stilling til, om den opfylder disse kriterier. I disse tilfælde har Kommissionen ret til, idet den afviser den nationale tildelingsplan, at pålægge medlemsstaten at forelægge en ny og fuldstændig national tildelingsplan, før den kan træffe afgørelse i medfør af artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87. I modsætning til det Kommissionen har gjort gældende, er der ingen grund til at antage, at fristen på tre måneder, som er fastsat i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87, og inden for hvilken den kan afvise planen, ikke begynder at løbe, når der er blevet forelagt en ufuldstændig national tildelingsplan.

74 I lyset af ovenstående må det fastslås, at Kommissionen har begået en retlig fejl, da den afviste de af Det Forenede Kongerige foreslåede ændringer. Følgelig gives Det Forenede Kongerige medhold i sit eneste anbringende, og den anfægtede beslutning annulleres.

Sagens omkostninger

75 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Kommissionen har tabt sagen og bør derfor pålægges at bære sine egne omkostninger og at betale Det Forenede Kongeriges omkostninger i overensstemmelse med dettes påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Første Afdeling)

1) **Kommissionens beslutning K(2005) 1081 endelig af 12. april 2005 om den foreslåede ændring af den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har forelagt, annulleres.**

2) **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger og betaler Det Forenede Kongeriges omkostninger.**

García-Valdecasas Cooke Labucka

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 23. november 2005.

E. Coulon R. García-Valdecasas

Justitssekretær Afdelingsformand